

Ocylvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. XIII. Quæst. 10. Quid est id, quod oculus intenebris à digito trusus
aspicit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

crederet: sicut vitrum coloratum ante oculum sentitur, aut ergo deserere debent suum Aristotelem, aut nostram sententiam amplecti, quæ Pphilosophi doctrinam pulcherimè firmat, nam Retina colorem proprium penitus non sentit, cum tamen utcumque rubra sit; sed solos aduentitios aduertit. Sicut charta, etiam si alio colore quam præcisè albo inuestita sit rerum tamen externarum imagines nihilominus superinduit, & aspicienti repræsentat. Tametsi non negarim, album aptissimum esse.

CAPVT XIII.

Quid est quod oculus in tenebris videt?

Respondeo esse probabilissimè ipsum humorem Crystallinū; quod varijs coniecturis arguitur. 1. Id quod apparet est rotundum, & fortiore compressione oblongius in formam Ellipſeos euadit. 2. Semper ex opposito compressionis spectatur, vndeunque oculum premas, circum circa. 3. Ut maximè in tenebris clauso vel aperto oculo, ſele promit ista lucula, tamen etiā de die aperto etiam oculo, præcipue verſus hirquam conficitur. 4. Tota ista globosa apparentia, limbum lucentem vndique præſe fert in medio autem obscura & quaſi nigra comparet: Adeo ut ſpeciem quaſi quandam cuiuſdam Iridis lucidæ cum inserta fulſca pupilla præbeat. 5. Compreſſio in dorſo oculi, poſt Iridem atque proceſſuſ ciliares debet fieri, alias ſpectrum hoc non fuſciatur. Ex quibus omnibut ſtanquam certa experientia ſubnixis; Dico hanc apparentiam eſſe lucē aliquam inſitam humoris Crystallino, & oculi compressione in Retinam pertingere atque videri. Quod ſic explicō. Lux illa ex ſe admodum debilis eſt, & propter hanc cauſam, quieto oculo, vel Retinam omnino non attingit, vel non afficit, ob conſuetudinem aut debilitatem; at vero quando compressione intercedit, Retina ad Crystallinum appropiquat, & lux illa in Retina ſedem pristinam amittit; compressioneque vacillat, & ſic ſui perceptionem in Retina excitat; ſicut fit in Faculis Solaribus, quæ ſub motu diſcernuntur, in quiete latent, &c.

lent, &c. Annulus autem ille lucidus est ea Crystallini portio, quæ sub Vuea circum circa extenditur, cumque Vueæ interior superficies nigerrima existat, apparet Crystallinus obiectu ipsius lucidior, quam pars media foramini Vueæ opposita, quæ proinde Aqueo, Corneaq; tunica ad supercilium usque obsepta, obscura & tenebricosa apparet, quod stammula illi innata non æque ab illis, atque ab Vuea reuerberetur. Quæ certè omnia uti egregiè hoc modo defenduntur, ita si visionem in Crystallinum reijcias explicari nulla ratione queunt. Nunquid enim Crystallinus se ipsum & suam lucem cernet, contra Aristotelem? quare dissitam à se iudicaret, & non insitam, præsertim quod æque cū ipsa moneatur? quare ex opposito trusionis? quare hoc tantum fieret, si oculus pone, non etiam ante truderetur? cum par hic esset ratio? Cur annulus tantum lucidus, & medullum obscurum appareret? Certè horum omnium & singulorum ratio vel mediocriter probabilis nulla afferetur, si actio videnti Crystallino tribuatur; poterit autem omnium liquidissima dari cauſa, si vim cernendi Retinæ permittamus. Nam lucula hæc apparet distare, quia lucidum distat: in oppositas trusioni plagas defertur, quia in Retina oppositas portiones illustrat. Nulla consequitur trusionem anteriorē quia nulla tunica Retina ante Crystallinum existit: &c.

CAPUT XIV.

Quare Res parua amissa, difficulter reperitur, etiam ante oculum iacens? &c.

Qvia ut res cernatur non sufficit tantum eius speciem in oculo versari, sed necessaria est oculi ad ipsam attentio, ad quod multum iuuat collectio vel expansio pupillæ. Nam etiamsi duo puncta in eodem axe optico iaceant, nihilominus tandem remotum non videbitur, dum oculus se applicat propinquo: & vice versa, evanescet vicinum, si visus se intendet in distans. Sic ergo dum oculus simul in multam Aream cui res deperdita inest, effunditur minutiora non discernit; dum autem collectus in par-

Hh ua fertur,